

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر واحدهای همسایگی برای ایجاد آرامش روانی ساکنین برجها، نمونه موردی برجهای مسکونی کوثر منطقه 1

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

معصومه سیمرغ - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران، ایران.

ندا ضیابخش - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، گروه معماری، رودهن، ایران.

خلاصه مقاله:

ساماندهی محیط زندگی با تعریف روشن عرصههای خصوصی و عمومی ایجاد سلسله مراتب فضایی میسر میشود و حوضههای تعریف شدهی زندگی نیز، احساس تعلق به محیط را افزایش میدهد و به محیطهای مسکونی هویت میبخشد. آیا تا به حال با دیدن برجیدلفریب و بلند آرزو کردهاید که یککاش در بالاترین طبقههاش خانهای داشتید؟ اما حقیقت این است که زندگی در این برجها آن طورکه به نظر میرسد آرام و بیدغدغه نیست و ریشه این تضاد میان تصور اولیه و واقعیت را باید در موضوعات بسیاری جستجو کرد که هویت توسعه پایدار، مهندسی شهر، اصول معماری برجها، ضعفهای فرهنگی و آرامش روحی و روانی و ... بخشی از آنهاست. بررسیهای نشان میدهد محدوده قلمروهای طراحی شده بر قلمرو ذهنی ساکنان منطبق نیست و در شهر تهران، برجها حضوری چشمگیری دارند و نگاهی به وضعیت بیشتر آنها که در حاشیه شمالی شهر تهران واقع شدهاند امری تامل برانگیز است. این مقاله به بررسی تاثیر واحدهای همسایگی بر ایجاد آرامش روانی ساکن برجها خواهد پرداخت که یکی از عوامل تاثیرگذار بر کیفیت ارتباط انسان با محیط مسکونی است که نقش بسزایی در هویت و توسعه پایدار شهری دارد. نمونههای از این الگوهای سکونت در شهر تهران برجهای مسکونی کوثر در منطقه یک است. استفاده از پرسشنامه و تحلیل نقشه نگاری ذهنی در این مقاله مورد استفاده قرار گرفته است که در صورت تامین خدماتی همچون ایجاد کردن واحدهای همسایگی، فضای سبز و فضاهای جمعی مناسب و لازم و با تقویت کردن هویت محلی آرامش روانی را برای ساکنان برجها افزایش خواهد داد.

کلمات کلیدی:

واحد همسایگی، آرامش روانی، ساکنین برجها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/282025>

